

สมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรื่องฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม การเปิดรับข่าวสาร สภาพปัญหา ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร สภาพปัญหา ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่ออธิบายหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เป็นกลุ่มวัยกลางคน มีความถี่ในการเลือกสื่อและเปิดรับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในระดับน้อย สภาพปัญหาจากประชาชน ชุมชน และเทศบาล มีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในระดับปานกลาง ภาพรวมของสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลัก 3 Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ มีความรู้ในระดับมาก ความตระหนักในระดับมาก และการมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง การทดสอบสมมติฐาน พบว่าสถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมต่างกัน มีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร สภาพปัญหา ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : สมรรถนะ, การเปิดรับข่าวสาร, การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ

¹ กจ.ด. (การจัดการการสื่อสาร) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: reungrit15@gmail.com

COMPETENCY ON INTEGRATED MUNICIPALITY SOLID WASTE MANAGEMENT OF PEOPLE IN PRACHUAP KHIRIKHAN PROVINCE

Reungrit Kittivitayapong^{1*}

Abstract

The objectives of this research were to study the demographic, economic and social status, information exposure, problems, knowledge, awareness and participation for competency on integrated municipality solid waste management of people in Prachuap Khirikhan province. It is depending on the relationship between five factors; information exposure, problems, knowledge, awareness and participation for competency on integrated municipality solid waste management of people in Prachuap Khirikhan province. This is a research the quantitative method the data collecting by questionnaires form the sampling group of 400 people in Prachuap Khirikhan municipality. The data was analyzed by the frequency, percentage, mean and standard deviation. Assumption testing by t-test, One-way Annova and Pearsan's product moment correlation coefficient were describe to analyze the relationship of the variable.

The results revealed that most of the samples were male, middle age group. There is a frequency of media selection and information exposure from print media, mass media, specialized media and personal media

For competency on integrated municipality solid waste management was in less level, and the problems form local people, community and municipality on integrated municipality solid waste management were in the moderate level. Overall for competency on integrated municipality solid waste management of people in Prachuap Khirikhan province, according to 3 Rs principles, including waste reduce, reuse and recycle. This finding was in highly ranking in knowledge, high level awareness and participation at the operational level for some time. In hypothesis testing, revealed the demographic, economic and social status were different, knowledge, awareness and participation for competency on integrated municipality solid waste management were significantly different at 0.05 level. The relationship between information exposure, problems, knowledge, awareness and participation for competency on integrated municipality solid waste management of people in Prachuap Khirikhan province were positively correlated, statistically significant at 0.01 level.

Keywords : Competency, Information exposure, Integrated municipality solid waste management

¹ D.M. (Communication Management) Assistant Professor of Faculty of Hospitality and Tourism Industry, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

* Corresponding author, e-mail: reungrit15@gmail.com

บทนำ

นับตั้งแต่อดีตมาสู่ปัจจุบันสถานการณ์ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสำคัญที่อยู่คู่กับสังคมไทยมายาวนาน และนับวันก็ยิ่งจะมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น สาเหตุเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยทุกปี ตามอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การพัฒนาและขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการบริโภคของประชาชนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เรื่องขยะมูลฝอยกลายเป็นปัญหาหนักที่ทุกประเทศต้องเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยสถานการณ์ปัญหาขยะมูลฝอยของประเทศไทยในปัจจุบันได้เริ่มเข้าสู่ขั้นวิกฤตที่จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ขณะเดียวกันปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำ แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานหลักมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ทั้งการจัดเก็บ เคลื่อนย้าย รวมทั้งการทำลาย จะได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่เพียงพอกับปริมาณขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี (กรมควบคุมมลพิษ, 2561) ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่ให้ความสำคัญเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต ผลักดันการจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการร่วมลงทุนของภาคเอกชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยที่ครบวงจรตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง โดยลดปริมาณการผลิตขยะมูลฝอย และส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด ส่งเสริมการแปรรูปขยะมูลฝอยและวัสดุภัณฑ์ที่เหลือจากกระบวนการผลิตเป็นพลังงาน โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ ผลักดันการออกกฎหมายและมาตรการจัดการของเสียอันตรายชุมชน การสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการอย่างยั่งยืน โดยใช้ความรู้ปลูกจิตสำนึก และสร้างความตระหนัก ให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559) ที่สามารถดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2560 โดยกรมควบคุมมลพิษ (2561) พบว่าปริมาณขยะมูลฝอย ในปี 2560 มีจำนวน 27.40 ล้านตัน หรือเท่ากับ 75,046 ตันต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.26 จากปี 2559 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวของชุมชนเมือง พฤติกรรมการบริโภคของประชาชน ตลอดจนการท่องเที่ยวซึ่งมีนักท่องเที่ยวกว่า 30 ล้านคน ในขณะที่อัตราการเกิดขยะมูลฝอยต่อคน ลดลง 1.14 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2559 เป็น 1.13 กิโลกรัม/คน/วัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นเป็นขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร จำนวน 4.88 ล้านตัน (ร้อยละ 18) และในพื้นที่ 76 จังหวัด จำนวน 22.52 ล้านตัน (ร้อยละ 82) หากพิจารณาถึงกระบวนการจัดการขยะมูลฝอย ในปี 2560 เปรียบเทียบกับ ปี 2559 ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ 22 จาก 9.57 ล้านตัน เป็น 11.70 ล้านตัน หรือเท่ากับ 32,069 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 42.70 ของปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด ขยะมูลฝอยอีกส่วนหนึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นร้อยละ 47 จาก 5.8 ล้านตัน เป็น 8.52 ล้านตัน หรือเท่ากับ 23,320 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 31 ของปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด โดยการคัดแยก ณ ต้นทางและนำกลับไปใช้ประโยชน์ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การคัดแยกเพื่อขายให้กับร้านรับซื้อของเก่าหรือชาเลนจ์ธนาคารขยะ กิจกรรมขยะแลกไข่ และตลาดนัดขยะมูลฝอยชุมชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง ลดลงร้อยละ 39 จาก 11.69 ล้านตัน เป็น 7.18 ล้านตัน หรือเท่ากับ 19,657 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 26 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด อาทิ การกำจัดแบบเทกองหรือเผากลางแจ้งในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย การกองทิ้งเอาไว้หรือลักลอบทิ้งในพื้นที่สาธารณประโยชน์ หรือลักลอบทิ้ง

ลงสู่แหล่งน้ำ พบว่ามีปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสมเพื่อรอกำจัดอย่างถูกต้องในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย จำนวน 5.34 ล้านตัน

ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี 2560 พบว่ามีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งหมด จำนวน 185,058.65 ตันต่อปี หรือเท่ากับ 507.01 ตันต่อวัน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินการให้บริการเก็บขนและนำไปกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนนำไปกำจัด จำนวน 146,835.85 ตันต่อปี หรือเท่ากับ 402.29 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 79.35 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งจังหวัด อัตราการเกิดขยะมูลฝอยชุมชนต่อคน ในเขตเทศบาลเมือง 1.15 กิโลกรัม/คน/วัน เทศบาลตำบล 1.02 กิโลกรัม/คน/วัน และองค์การบริหารส่วนตำบล 0.91 กิโลกรัม/คน/วัน หากพิจารณาถึงกระบวนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน พบว่าอัตราขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง จำนวน 101,407.95 ตันต่อปี หรือเท่ากับ 277.83 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54.80 และมีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับไปใช้ประโยชน์ จำนวน 45,533.75 ตันต่อปี หรือเท่ากับ 124.75 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 24.61 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นทั้งจังหวัด (สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ราชบุรี, 2561) สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีการดำเนินการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยชุมชนในพื้นที่ ประชาชนในพื้นที่จะดำเนินการจัดการในครัวเรือนกันเอง โดยคัดแยกไว้ขายหรือใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงสัตว์ ทำปุ๋ยหมัก และกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่เหลือด้วยตนเอง โดยการขุดหลุมฝัง การเผา ทั้งตามที่สาธารณะหรือฝากทิ้งในพื้นที่อื่นที่มีการให้บริการเก็บขน

จากการดำเนินงานการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน พบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ขับเคลื่อนและส่งเสริมพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้มีความพร้อมและให้บริการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยชุมชนได้มากขึ้น ทำให้ปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนตกค้างน้อยลง แต่ยังมีปัญหากำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่ไม่ถูกสุขลักษณะอยู่มาก แม้จะมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบกำจัดที่ถูกสุขลักษณะมากขึ้น แต่มีหลายพื้นที่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ และยังมีท้องถิ่นเทศบาลหลายแห่งที่มีระบบแล้วก็ไม่สามารถกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนได้ตามที่ออกแบบไว้ และบางแห่งได้รับการต่อต้านคัดค้านจากประชาชนจนไม่สามารถเข้าใช้พื้นที่ได้ ทั้งนี้การทำให้โครงการที่ผ่านมามากไม่ได้คำนึงถึงการเตรียมพร้อมที่จะดำเนินงานดูแลรักษาระบบอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีข้อจำกัดทางด้านบุคลากรและองค์การบริหารจัดการที่ชัดเจน และทุกวันนี้กระแสดูแลความตื่นตัวของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนซึ่งเป็นมลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องเร่งด่วนและจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งดำเนินการจัดการให้มีระบบโดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และปลูกจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดโอกาสให้ประชาชนในแต่ละชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และเกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง มาเลือกซื้อเลือกใช้บริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2552)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้ถึงความตระหนัก ร่วมตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นไปอย่างเหมาะสม มุ่งสู่การแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างยั่งยืน และให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และสอดคล้องกับสถานการณ์ขยะมูลฝอยชุมชนในพื้นที่ โดยผู้วิจัยจะค้นหาและนำผลของความรู้ไปเป็นแนวทางใน

การประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดผลดีในแต่ละพื้นที่แบบครบวงจร ไปสู่การเป็นชุมชนปลอดขยะมูลฝอยที่ได้มาตรฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพ การเปิดรับข่าวสาร และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร และสภาพปัญหากับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากกลุ่มตัวอย่างเมืององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 14 แห่ง จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น แบบแบ่งกลุ่ม และเลือกกลุ่มตัวอย่างตามโควตา และแบบบังเอิญ เพื่อศึกษาสถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม การเปิดรับข่าวสาร สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการจากประชาชน ชุมชน และเทศบาล ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลัก 3 Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) บนพื้นฐานของการร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมตระหนัก และร่วมลงมือปฏิบัติ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและสภาพปัญหากับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการวิจัย

สถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.25 สัดส่วน 1.05 : 1 อายุ 46 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 30.00 การศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.50 ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 23.50 รายได้ต่อเดือน

10,001-20,000 บาท ร้อยละ 36.25 ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นอาคารพาณิชย์/ทาวน์เฮ้าส์/ตึกแถว ร้อยละ 45.00 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาล 11 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 40.50 และสมาชิกในครัวเรือน 3-4 คน ร้อยละ 48.00

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.94$ S.D.=1.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การพูดคุย/การสนทนา ($\bar{X}=2.47$ S.D.=1.29) ส่วนความถี่หรือความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ สื่อเว็บไซต์เทศบาล/อินเทอร์เน็ท ($\bar{X}=2.34$ S.D.=1.28) รองลงมา โทรทัศน์ท้องถิ่น/เคเบิลทีวี ($\bar{X}=2.23$ S.D.=1.29) และเสียงตามสาย/หอกระจายข่าว ($\bar{X}=2.13$ S.D.=1.29)

สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสภาพปัญหาจากประชาชน ปัญหาจากชุมชน และปัญหาจากเทศบาล อยู่ในระดับสภาพปัญหาปานกลาง ($\bar{X}=1.85$ S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสภาพปัญหาจากประชาชน ภาพรวมอยู่ในระดับสภาพปัญหาน้อย ($\bar{X}=1.66$ S.D.=0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การประท้วงต่อต้านจากประชาชนในพื้นที่ใกล้สถานที่ก่อสร้างกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ($\bar{X}=1.75$ S.D.=0.67) รองลงมา การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนจากประชาชนในครัวเรือน ($\bar{X}=1.72$ S.D.=0.73) และประชาชนขาดความเชื่อมั่นการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนตามพื้นที่ต่าง ๆ ($\bar{X}=1.69$ S.D.=0.77) ส่วนสภาพปัญหาจากชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับสภาพปัญหาปานกลาง ($\bar{X}=1.86$ S.D.=0.64) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและกลายเป็นปัญหาใหญ่ของชุมชน ($\bar{X}=2.41$ S.D.=0.64) รองลงมา สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอยู่ใกล้แหล่งชุมชน ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นรุนแรงรบกวนผู้อยู่ใกล้เคียง ($\bar{X}=1.99$ S.D.=0.69) และการเก็บขน กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนยังไม่ทั่วถึงเป็นเหตุให้มีขยะมูลฝอยตกค้างในชุมชน ($\bar{X}=1.76$ S.D.=0.79) และสภาพปัญหาจากเทศบาล ภาพรวมอยู่ในระดับสภาพปัญหาปานกลาง ($\bar{X}=2.04$ S.D.=0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การว่าจ้างบริษัทเอกชนในการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ทำให้เทศบาลสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง ($\bar{X}=2.32$ S.D.=0.74) รองลงมา งบประมาณการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนยังไม่สะท้อนถึงค่าใช้จ่ายดำเนินการ ($\bar{X}=2.23$ S.D.=0.79) และ สถานที่กำจัดขยะยังมีบริเวณไม่เพียงพอในการรองรับปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เพิ่มขึ้นทุกวัน ($\bar{X}=2.05$ S.D.=0.72)

ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้หรือความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) อยู่ในระดับความรู้มาก (12-15 คะแนน) ร้อยละ 81.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการลดปริมาณขยะ (Reduce) ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การให้ความรู้เป็นการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกวิธี ร้อยละ 97.50 รองลงมา การจัดการขยะมูลฝอยเป็นการป้องกันและควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ร้อยละ 95.50 และการใช้สิ่งของฟุ่มเฟือยจะทำให้ค่าใช้จ่ายการเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 87.00 ส่วนการ

ใช้ซ้ำ (Reuse) ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การนำขยะมูลฝอยมาใช้ซ้ำในรูปแบบเดิมจะช่วยให้ปริมาณการทิ้งขยะมูลฝอยชุมชนลดลง ร้อยละ 88.75 รองลงมา การนำบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วมาใช้ซ้ำเป็นการยืดอายุการใช้งานให้ยาวนานขึ้น ร้อยละ 85.00 และการคัดแยกขยะเป็นการนำขยะมูลฝอยชุมชนมาใช้ซ้ำเพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดขยะมูลฝอยอื่น ร้อยละ 82.25 และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ ซาเล้งเป็นกลุ่มอาชีพในการเก็บคัดแยกและรับซื้อของเก่าตามบ้านเรือนและชุมชน ร้อยละ 92.50 รองลงมา ขยะมูลฝอยชุมชนที่ย่อยสลายได้สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยใส่ต้นไม้และบำรุงดิน ร้อยละ 90.50 และธนาคารขยะเป็นกิจกรรมทำการรวบรวมและรับซื้อขยะรีไซเคิลที่มีมูลค่าจากประชาชน ร้อยละ 87.00

ความตระหนักเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) อยู่ในระดับความตระหนักมาก ($\bar{X}=3.88$ S.D.=0.95) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการลดปริมาณขยะ (Reduce) ภาพรวมอยู่ในระดับความตระหนักมาก ($\bar{X}=3.82$ S.D.=1.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ ก่อนทิ้งขยะมูลฝอยทุกครั้งจะทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะมูลฝอยชุมชนที่จัดวางไว้ ($\bar{X}=4.00$ S.D.=1.03) รองลงมา การไม่สร้างขยะมูลฝอยเริ่มจากการทำให้เหลือขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้องนำไปกำจัดน้อยลง ($\bar{X}=3.85$ S.D.=0.99) และรู้จักคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนทิ้งทุกครั้งจะทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลง ($\bar{X}=3.83$ S.D.=1.06) ส่วนการใช้ซ้ำ (Reuse) ภาพรวมอยู่ในระดับความตระหนักมาก ($\bar{X}=3.89$ S.D.=1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การนำสิ่งของที่ใช้แล้วกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อีกครั้ง ($\bar{X}=4.03$ S.D.=1.04) รองลงมา การดัดแปลงของที่มีอยู่แล้วให้กลับมาใช้งานใหม่ได้อีก ($\bar{X}=3.95$ S.D.=0.98) และการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่อีกในรูปแบบเดิม ($\bar{X}=3.86$ S.D.=1.01) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ภาพรวมอยู่ในระดับความตระหนักมาก ($\bar{X}=3.93$ S.D.=1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ การนำวัสดุรีไซเคิลกลับมาใช้ใหม่จะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในชุมชน ($\bar{X}=4.20$ S.D.=0.94) รองลงมา การนำขยะมูลฝอยบางอย่างกลับมาใช้ใหม่จะไม่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ($\bar{X}=3.94$ S.D.=0.99) และการแปรสภาพสิ่งของที่ใช้แล้วเป็นการยืดอายุการใช้งานใหม่อีก ($\bar{X}=3.90$ S.D.=1.05)

การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการกระทำหรือปฏิบัติรักษาสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) อยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}=2.31$ S.D.=1.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการลดปริมาณขยะ (Reduce) ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}=2.38$ S.D.=1.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ ใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีอายุการใช้งานยาวนานและตัวสินค้าไม่เป็นพิษ ($\bar{X}=2.63$ S.D.=1.07) รองลงมา ซื้อสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์ขนาดใหญ่แทนขนาดเล็กหลาย ๆ ชิ้น ($\bar{X}=2.39$ S.D.=1.11) และหลีกเลี่ยงการซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัสดุกำจัดยาก ($\bar{X}=2.33$ S.D.=1.04) ส่วนการใช้ซ้ำ (Reuse) ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปฏิบัติบ่อยครั้ง ($\bar{X}=2.53$ S.D.=1.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ นำขวดน้ำดื่มที่ใช้หมดแล้วมาเป็นขวดใส่น้ำดื่มใหม่ ($\bar{X}=2.64$ S.D.=1.13) รองลงมา ลดการทิ้งบรรจุภัณฑ์โดยการใช้น้ำดื่มใหม่ ($\bar{X}=2.60$ S.D.=1.20) และซื้อสินค้าที่มีการออกแบบให้ใช้งานได้มากกว่าหนึ่งครั้ง ($\bar{X}=2.53$ S.D.=1.10) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) ภาพรวมอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปฏิบัติเป็น

บางครั้ง ($\bar{X}=2.02$ S.D.=1.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ใน 3 ประเด็นแรก ได้แก่ เลือกซื้อสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ ($\bar{X}=2.71$ S.D.=1.18) รองลงมา นำขยะรีไซเคิลที่คัดแยกไว้แล้วไปขายเพื่อเพิ่มรายได้ ($\bar{X}=2.46$ S.D.=1.18) และคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนตามประเภทเพื่อนำไปแลกสิ่งของต่าง ๆ ($\bar{X}=2.08$ S.D.=1.34)

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 สถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัย และสมาชิกในครัวเรือนต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

1.1 เพศต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=11.96$ $p=0.00$, $t=24.11$ $p=0.00$) และ $t=31.91$ $p=0.00$) ตามลำดับ

1.2 อายุต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=75.64$ $p=0.00$, $F=231.99$ $p=0.00$ และ $F=257.06$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่, 6 คู่ และ 6 คู่ ตามลำดับ

1.3 ระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=271.27$ $p=0.00$, $F=370.59$ $p=0.00$ และ $F=425.44$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่, 3 คู่ และ 3 คู่ ตามลำดับ

1.4 อาชีพต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=180.74$ $p=0.00$, $F=368.10$ $p=0.00$ และ $F=493.44$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 17 คู่, 21 คู่ และ 21 คู่ ตามลำดับ

1.5 รายได้ต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=517.40$ $p=0.00$, $F=589.47$ $p=0.00$ และ $F=611.45$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่, 6 คู่ และ 6 คู่ ตามลำดับ

1.6 ลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=104.96$ $p=0.00$, $F=152.48$ $p=0.00$ และ $F=208.25$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการ

มีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่, 3 คู่ และ 3 คู่ ตามลำดับ

1.7 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=114.40$ $p=0.00$, $F=295.67$ $p=0.00$ และ $F=458.81$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่, 3 คู่ และ 3 คู่ ตามลำดับ

1.8 สมาชิกในครัวเรือนต่างกัน จะมีความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F=119.96$ $p=0.00$, $F=586.26$ $p=0.00$ และ $F=522.52$ $p=0.00$) ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระดับคะแนนของความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ด้วยวิธีการ LSD มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่, 3 คู่ และ 3 คู่ ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ จะมีความสัมพันธ์กับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ จากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=-0.614$, $r=-0.861$ และ $r=-0.905$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ จะมีความสัมพันธ์กับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ สภาพปัญหาจากประชาชน ปัญหาจากชุมชน และปัญหาจากเทศบาล มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=-0.610$, $r=-0.872$ และ $r=-0.939$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์กัน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับความตระหนัก และการมีส่วนร่วม ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=-0.828$ และ $r=-0.716$) ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความตระหนักกับการมีส่วนร่วม ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) การใช้ซ้ำ (Reuse) และการนำกลับมาใช้ใหม่ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r=-0.956$)

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง สมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการสำรวจความคิดเห็นและการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นที่น่าสนใจสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

1. สถานภาพทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 14 แห่ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยผู้ใหญ่ มีความคิดเห็นต่อความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกันไป เนื่องจากบุคคลที่อยู่ในแต่ละกลุ่มประชากร ย่อมมีกิจกรรมและการดำเนินชีวิตของความเป็นเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ เดอเฟลอร์ (DeFleur, 1996) ที่กล่าวว่าบุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกัน และมีอิทธิพลต่อการรับรู้และพฤติกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของตนในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์ วิเศษสังข์ (2552) กล่าวถึงการรับรู้และมีส่วนร่วมของบุคคลเกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายนอกมากระตุ้นในกิจกรรมและการดำเนินชีวิตประจำวัน บุคคลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ในแต่ละบุคคลย่อมมีการรับรู้และมีส่วนร่วมที่แตกต่างกันไป นั่นคือลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลเป็นการสนับสนุนความเชื่อดั้งเดิมหรือประสบการณ์ในอดีตและการเรียนรู้ให้มีความคิดเห็น ความเชื่อ ความต้องการ ค่านิยม ทัศนคติ พฤติกรรม และการตัดสินใจได้ดีและลึกซึ้งมากขึ้น

2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการวิจัยพบว่าการเลือกสื่อและเปิดรับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชน สื่อเฉพาะกิจ และสื่อบุคคล เพื่อต้องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเลือกจดจำตามความสนใจหรือความต้องการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการเลือกเปิดรับสื่อแต่ละประเภทรุนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และความสนใจ สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิสสัน (Davison, 1974) ที่กล่าวว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการเลือกใช้สื่อหรือเปิดรับข่าวสารเพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล สอดคล้องกับแนวคิดของ เฟสติงเจอร์ (Festinger, 1957) กล่าวว่าบุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารและเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่งเพื่อสนับสนุนการรับรู้เดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกรู้สึกเดิมและเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่สนใจ ความต้องการของตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ เบอร์กูน (Burgoon, 1974) กล่าวว่าผู้รับสารจะเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความสนใจที่มีอยู่เดิมเพื่อนำมาแก้ปัญหาหรือสนองความต้องการของบุคคล ขณะที่แนวคิดของ ชาร์ลส์ แอทกิน (Charles K. Atkin, 1973) กล่าวถึงการแสวงหาข่าวสารหรือการเลือกรับข่าวสารเพื่อสนับสนุนการรับรู้หรือความเข้าใจที่มีอยู่เดิมและมักเกิดจากการแสวงหาข่าวสารเพื่อลดความไม่รู้ในการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล หากพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวก นั่นคือบุคคลแต่ละบุคคลจะมีวัตถุประสงค์และความต้องการในการเลือกสื่อและเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ แคลปเปอร์ (Klapper, 1960) ได้อธิบายถึงกระบวนการเลือกและเปิดรับข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ประกอบด้วย การเลือกเปิดรับ การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้ และการเลือกจดจำ ตามความรู้สึกรู้สึกและความต้องการของบุคคล ย่อมแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการเลือกสื่อและเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ บุคคลที่มีคุณลักษณะที่ต่างก็ย่อมมี

โอกาสที่จะมีความสนใจ ความเชื่อ ทศศนคติ ค่านิยม และประสบการณ์ ในการเลือกเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน ส่วนการที่บุคคลแต่ละคนมีความคิดและเลือกตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับประโยชน์และความต้องการของการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร

3. สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้นตามขนาดและการขยายตัวของชุมชน ขณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบกระบวนการของการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกนำไปกำจัดอย่างถูกต้องมีอัตราเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเท่านั้น กระบวนการในการคัดแยก การจัดเก็บ การเก็บรวบรวม และเก็บขนยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนคั่งค้างอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนส่วนใหญ่ดำเนินการไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยการเผากลางแจ้ง และกองทิ้งในบ่อดินหรือพื้นที่กร้าง สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้องทำตามหลักวิชาการมีไม่เพียงพอ การจัดหาพื้นที่ก่อสร้าง สถานที่กำจัดทำได้ยาก ที่ดินมีราคาแพง บางแห่งเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมหรือพื้นที่ของทางราชการ การขออนุญาตใช้พื้นที่ระยะเวลานานหรือไม่ได้อนุญาตให้ใช้พื้นที่ ประชาชนคัดค้านไม่เห็นด้วยให้มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอยู่ในพื้นที่ของตน ส่งผลให้สถานที่กำจัดที่ก่อสร้างแล้วไม่สามารถเปิดเดินระบบได้หรือคัดค้านไม่ให้ก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนใหม่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือในการเก็บขนและกำจัดไม่เพียงพอ และยังไม่มียระบบเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยชุมชนแบบแยกประเภทเพื่อรองรับการคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนที่ต้นทาง ขาดความร่วมมือและความตระหนักจากประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชนตั้งแต่ต้นทาง รวมถึงยังมีการใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่กำจัดยากอย่างฟุ่มเฟือยและย่อยสลายตามธรรมชาติได้ยาก อาทิ ถุงพลาสติกและโฟม ขาดประสิทธิภาพของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมให้ครอบคลุมและไม่สะท้อนต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนทั้งระบบ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนยังไม่มีประสิทธิภาพอย่างเพียงพอ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากผลการวิจัยพบว่าความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความสัมพันธ์กัน ตามหลัก 3Rs ได้แก่ การลดปริมาณขยะ (Reduce) เป็นการคิดก่อนใช้ ลดระดับการใช้ในปัจจุบัน ควบคุมปริมาณการใช้อยู่ในสัดส่วนที่พอเหมาะเพื่อเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก ใช้ปืนโตแทนการใช้โฟม ส่วนการใช้ซ้ำ (Reuse) เป็นการใช้แล้วใช้อีก นำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า เช่น การใช้กระดาษทั้งสองหน้า การเลือกซื้อสินค้าที่สามารถใช้ซ้ำได้ การดัดแปลงของเหลือใช้มาใช้ประโยชน์ และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) เป็นการนำวัสดุที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ นำมาแปรรูปใช้ใหม่โดยกรรมวิธีต่าง ๆ ที่ทุกคนสามารถทำได้ เช่น การนำวัสดุรีไซเคิล ประเภทกระดาษ แก้ว กระจก อลูมิเนียม พลาสติก ไปขายหรือนำไปบริจาค นั่นคือความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการต่างกัน จะมีความตระหนัก และการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน และความตระหนักเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการต่างกัน จะมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวก เมื่อประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารจะทำให้มีผลต่อความคิด สร้างความตระหนักในความรับผิดชอบ และส่งผลต่อเนื่องไปถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในการ

จัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ กิจกรรมการลด คัดแยกขยะมูลฝอยในครัวเรือนและชุมชน และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยชุมชนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ โซบาโนกลอส (Tchobanoglous, 1993) กล่าวว่าความสำคัญของสภาพปัญหาและการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ เพื่อนำไปปฏิบัติในชุมชนโดยกำหนดแนวทางการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการ ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด การนำกลับมาใช้ใหม่ การเปลี่ยนรูปขยะมูลฝอย และการฝังกลบ สอดคล้องกับแนวคิดของ ตรีสติด (2553) กล่าวว่าการจัดการขยะมูลฝอยแบบบูรณาการ เป็นการดำเนินการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกตามประเภท การนำกลับมาใช้ซ้ำ การหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ และการกำจัดที่ปลอดภัย ขณะที่แนวคิดของ พิริยุตม์ วรรณพฤกษ์ (2553) กล่าวว่าลำดับความสำคัญของการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ การลดปริมาณขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด การใช้ซ้ำ การนำกลับมาใช้ใหม่ การผลิตพลังงาน และการฝังกลบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์ และสตอร์ (Rogers and Storey, 1987) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่าการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้บุคคลนั้นเกิดการรับรู้ สร้างความตระหนักระหว่างบุคคลและเชิญชวนบุคคลให้เข้ามามีส่วนร่วมในขั้นการยอมรับปฏิบัติหรือการกระทำอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อส่วนรวมได้อย่างต่อเนื่อง และมีความสอดคล้องกับ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 ราชบุรี (2561) นโยบายและแนวทางด้านสมรรถนะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการดำเนินงานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการตามแนวทางประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการชุมชนปลอดขยะมูลฝอย (Zero Waste Community) ตามหลัก 3Rs เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทางสังคม ในการดำเนินงานด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบครบวงจร เน้นการลด การคัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งเสริมให้ครัวเรือนและชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนจากต้นทางแหล่งกำเนิด การจัดการกลางทางโดยผ่านระบบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการจัดการปลายทางด้วยการกำจัดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือเป็นแนวทางเพื่อขับเคลื่อนและสร้างวินัยในสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สู่อำนาจเป็นชุมชนปลอดขยะมูลฝอย (Zero Waste Community) ตามหลัก 3Rs-ประจวบคีรีขันธ์ ที่มีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบครบวงจร เน้นการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2 เพื่อดำเนินการส่งเสริมและผลักดันให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเทศบาลเมือง 2 แห่ง และเทศบาลตำบล 14 แห่ง สนับสนุนการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยการประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลข่าวสาร สร้างการรับรู้ ให้ความรู้แก่ประชาชนในการมีส่วนร่วม ตระหนัก และเข้าใจผลดีและผลเสีย ในการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยชุมชนอย่างต่อเนื่อง

1.3 เพื่อเพิ่มสมรรถนะและศักยภาพของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการเพื่อให้การพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยชุมชนประเภทต่าง ๆ ปรับปรุงและจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ สถานที่เก็บรวบรวมและ

ยานพาหนะขนส่งขยะมูลฝอยชุมชนในเขตพื้นที่อย่างเพียงพอและเหมาะสม เพื่อนำไปสู่ระบบการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนที่ถูกหลักวิชาการและการใช้ประโยชน์ เช่น การทำปุ๋ย การผลิตพลังงาน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษากระบวนการสื่อสารรณรงค์กับการสร้างสรรค์ชุมชนปลอดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ได้รูปแบบของกระบวนการสื่อสารรณรงค์และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสร้างสรรค์ชุมชนปลอดขยะมูลฝอยในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2.2 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาการสร้างมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากสถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน และสร้างมาตรการแก้ไขปัญหามูลฝอยชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ต้นทางเป็นการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอยชุมชน ณ แหล่งกำเนิด กลางทางเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และปลายทางเป็นการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.3 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาการเสริมสร้างสมรรถนะกระบวนการและเทคโนโลยีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาสถานภาพและการปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วยรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน กระบวนการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมของการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

2.4 การวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาเชิงนโยบายและมาตรการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างยั่งยืนในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมมลพิษ. (2561). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี 2560. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. (2552). คู่มือเลือกซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: กองส่งเสริมและเผยแพร่.
- ชเรศ ศรีสถิตย์. (2553). วิศวกรรมกรรมการจัดการมูลฝอยชุมชน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์ วิเศษสังข์. (2552). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 9). ปทุมธานี: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พิริยุตม์ วรรณพุกษ์. (2553). ตอบโจทย์สิ่งแวดล้อมท้องถิ่น แนวทางการจัดการขยะและน้ำเสียขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- เรื่องฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์ (2561). การสื่อสารรณรงค์เพื่อลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 13(3), 186-197.

- เรืองฤทธิ์ กิตติวิทยาพงศ์ และคณะ. (2559). การพัฒนารูปแบบการสื่อสารณรงค์เพื่อการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนแบบบูรณาการในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 11(1), 133-145.
- _____. (2561). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. *วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 13(3), 198-209.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 8 (ราชบุรี). (2561). *รายงานการติดตามและประเมินระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียชุมชนและระบบกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน*. ราชบุรี: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- Atkin, C. K. (1973). *New Model for Mass Communication Research*. New York: Free.
- Burgoon, Michael. (1974). *Approaching Speech Communication*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Davison, D. E. (1974). *The Periodicals Collection: its Purpose and Use in Libraries*. London: Andre Deutsch.
- DeFleur, Melvin L. (1996). *Theories of Mass Communication*. New York: David McKay.
- Festinger, L.A. (1957). *A Theory of Cognitive Dissonance*. New York: Row Peterson.
- Klapper, Joseph T. (1960). *The Effect of Mass Communication*. New York: Free.
- Rogers, E. M., and Storey, J. D. (1987). *Communication Campaign*. In C. Berger, and S. H. Chaffee (Eds.). *Handbook of Communication Science*. Newbury Park, CA: Sage.
- Tchobanoglous, G., Theisen, H. & Vigil, S. (1993). *Integrated Solid Waste Management: Engineering Principle and Management Issues*. New York: McGraw-Hill.